

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22978

гр. София, 29.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110115322 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по подадена искова молба от Т. В. К. срещу П ПБ.

Страните са представили писмени документи, които са относими и необходими, поради което следва да се приемат като доказателства по делото.

Искането на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства за установяване на фактите, посочени в исковата молба, е основателно, поради което на ищеца следва да бъде допуснат един свидетел при режим на довеждане.

Основателно се явява и искането на страните за изискване на н.о.х.д. 10987/2017г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав, поради което същото следва да бъде уважено.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

По тези съображения и на основание 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **24.10.2023г.** от **10.45** часа, за която дата и час да се призоват страните. ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните, на ищеца – и препис от отговора на ответника, ведно с приложенията.

ПРИЕМА представените от страните писмени документи като доказателства по делото.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от ищеца за установяване на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба.

ДА СЕ ИЗИСКА н.о.х.д. № 10987/2017г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав.

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за осъждане на П ПБ да заплати на Т. В. К. сумата от **10 000** лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от водено срещу него наказателно производство, което е завършило с влязла в сила оправдателна присъда, ведно със законната лихва от 18.10.2018г. /датата на влизане в сила на присъдата/ до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът Т. В. К. твърди, че на 03.04.2017г. бил привлечен в качеството на обвиняем по ДП № ...МК-2790/15г. по описа на 02 РУ- СДВР, пр.пр. № .../15г. на СРП за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. чл. 130, ал. 1 НК. Сочи, че за престъплението, в което бил уличен се предвиждало наказание до три години лишаване от свобода. През юни 2017г. в съда бил внесен обвинителен акт срещу него и било образувано нощд № 10987/2017г. по описа на СРС, 12-ти състав. Поддържа, че на 02.10.2018г. с Присъда от същата дата по цитираното нощд бил признат за невинен в това, че е извършил престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. чл. 130, ал. 1 НК и на основание чл. 304 НПК бил оправдан по повдигнатото обвинение. Сочи, че в продължение на година и половина бил обвиняем и подсъдим. Във връзка с незаконните действия на прокуратурата и разследващите органи повдигане на незаконосъобразно обвинение, третирането му като обвиняем, както и внасянето на обвинителен акт и неговото поддържане в съда, претърпял значителни неимуществени вреди, изразяващи се в сериозно засягане на личността и достойнството му на гражданин, както и понасяне на болки и преживяване на страдания. Поддържа, че в резултат на незаконното му обвинение бил изпаднал в стрес и настъпила промяна в психическото му състояние, била уронена честта, достойнството и доброто му име. Твърди, че негови колеги, близки, приятели и познати започнали да се отнасят с подозрение към него, отбягвали го и се отдръпнали. Сочи, че по време на делото и преди това работел в Складова база 3 Илиенци като материално отговорно лице. След като му било повдигнато обвинение в резултат от стреса и депресията напуснал работа, тъй като не можел да се концентрира, а работата му се състояла в ежедневен отчет на пари. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от П ПБ от 29.05.2023г., с който се оспорва предявения иск. Изложени са съображения, че ищецът не е ангажирал доказателства затова че действително е претърпял вреди, изразяващи се в засегнато добро име в обществото, накърнени чест и достойнство, че се е чувствал изолиран, ненужен, че приятелите му са започнали да го отбягват, както и че е спряло професионалното му развитие, че изпитвал безпокойство и несигурност, както и че те са пряк и непосредствен резултат именно от процесното обвинение. Не били ангажирани доказателства, че именно това дело било довело до нарушаване на ежедневния му ритъм на живот или да е ограничило по някакъв начин възможността му да реализира трудовите му права. Твърди се, че деянието му било срещу личността. Поддържа, че за отрицателната обществена нагласа спрямо ищеца и за спирането на професионалното му развитие били

допринесли и други фактори, а не само настоящото обвинение. Не били представени доказателства органи на прокуратурата да били извършвали спрямо ищеца действия извън правно регламентираните в хода на наказателното производство. Сочи, че в Конституцията на Република България и в НПК било прогласено, че обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда. Прокуратурата не била разпространявала официално информация за воденето на наказателно производство срещу ищеца, поради което злепоставянето му в обществото, както и пред неговите близки и приятели, не било в резултат от действията на ответника. Ищецът не бил ангажирал доказателства за претърпени морални вреди като пряка и непосредствена последица именно и само от незаконното обвинение. Оспорват исковите претенции изцяло като недоказани. Алтернативно оспорват размера на претендираното обезщетение като силно завишен. Същият не отговарял на твърдените вреди, на икономическия стандарт в България, както и на установената практика по аналогични случаи, вкл. и тази на ЕСПЧ. Поддържат, че независимо от тежестта на обвинението липсвали твърдения и ангажирани доказателства за друга взета мярка за процесуална принуда освен най-леката „подписка“, която по никакъв начин не му възпрепятствала трудовите задължения. Изложени са твърдения, че ищецът не е представил доказателства за датата на влизане в сила на съдебния акт, с който е признат за невиновен, както и за твърденията си в исковата молба, както и за наличието на причинна връзка между претендираните вреди и незаконното обвинение. Сочи, че интензивността на отрицателното въздействие на повдигнатото обвинение по отношение на личността на ищеца е била ниска в сравнение с хипотезите на лицата, по отношение на които е взета и се прилага по-тежка мярка за неотклонение и/или има по-продължителен период на разследване. Поддържат, че при обсъждане на отражението, което конкретното наказателно производство е дало върху личността на ищеца следвало да се съобрази и наличието и на други наказателни производства, водени срещу ищеца в предишни периоди, което сочи на значително занижен интензитет на търпените вреди, а и до невъзможност за ограничаването на последните от кое точно обвинение по кое наказателно производство са настъпили. На следващо място е посочено, че оправдателната присъда сама по себе си дава морално обезщетяване и компенсира до известна степен изтърпените страдания. Поради което оспорват иска и по размер като прекомерен и несъответстващ на критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД. Възразяват срещу претендираното от ищеца искане за заплащане на лихви от датата на влизане в сила на оправдателната присъда, тъй като лихвата се дължала за период не по-дълъг от 3 години назад от завеждане на исковата молба на основание чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Изложените обстоятелства в исковата молба не сочели на необичайно претърпени неудобства от воденото наказателно производство следователно претенцията не била съобразена с вида, характера и интензитета на упражнената принуда. Възразяват срещу претендираното от ищеца заплащане на разноски и адвокатски хонорар по чл. 38, ал. 2 ЗА, тъй като не били представени доказателства за упълномощаването по този ред- ищецът дали е бил безработен към момента на депозиране на иска, дали се е намирал в роднински отношения с упълномощения адвокат и др. Искането към съда е да отхвърли предявения иск, евентуално да присъди обезщетение в значително по-нисък размер

от претендирания.

На основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. Ищецът извежда съдебно предявеното субективно материално право на вземане при твърденията, че е претърпял неимуществени вреди от проведено спрямо него наказателно преследване, завършено с постановяване на оправдателна присъда.

За основателността на предявения иск **в тежест на ищеца** е да докаже: повдигнато срещу него обвинение за извършване на престъпление, по което обвинение е бил оправдан с влязла в сила присъда; претърпени неимуществени вреди, които да са в причинна връзка с проведеното наказателно преследване, по което е оправдан с влязла в сила присъда, размерът на вредите.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____